

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/88/2021
Identifikačné číslo spisu: 7113010333
Dátum vydania rozhodnutia: 09.12.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7113010333.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Q. T. a spol., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) [s poukazom na § 138 písm. i)], ods. 4 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2021 v Bratislave dovolanie obvineného Q. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. apríla 2019, sp. zn. 6To/3/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. T. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo 4. apríla 2018, sp. zn. 5T/17/2013 boli obvinení Q. T.P. a S. B. spolu s obvineným K. N. uznaní za vinných zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) [s poukazom na § 138 písm. i)], ods. 4 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Za to bol obvinenému T. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h) a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere stopäť mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému skorším rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 26. februára 2015, sp. zn. 5T/119/2013, ktorým bol odsúdený podľa § 279 ods. 2, § 37 písm. h, m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu obvinený podal odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach

preskúmal a následne, uznesením z 23. apríla 2019, sp. zn. 6To/3/2019, podľa § 319 Trestného poriadku, ako nedôvodné zamietol.

Dňa 9. augusta 2021 bolo okresnému súdu zaslané dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Viery Ferčákovej.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h), i) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) a uviedol, že skutkový stav ustálený v priebehu konania nezodpovedá skutočnosti. Prvostupňový a odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami relevantnými a významnými pre rozhodnutie a toto je tak založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nebol proti nemu produkovaný žiaden nepochybný dôkaz, bol spoluobvinenými oklamáný, pričom jeho advokát zvolil nesprávnu taktiku obhajoby, čím bolo porušené aj jeho právo na obhajobu [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. si však neuplatňoval].

Uložený trest považuje za neprimerane prísny vzhľadom na dĺžku konania, mal mu byť uložený trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby, a to trest podmienený.

Žiadal, aby dovolací súd vyslovil v napadnutom uznesení porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil rozhodnutie krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 6. októbra 2021 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Košice tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Poukázal na to, že obvinený namieta len skutkové zistenia oboch súdov, trest mu bol ukladaný v rámci zákonnej trestnej sadzby (7 - 10 rokov).

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 12. novembra 2021.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov), avšak odmietnutie žiadosti obvineného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012). Obvineným uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú neodôvodnené, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený v podanom dovolaní vznáša námietky ohľadom skutkových zistení, hodnotenia dôkazov a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať ani nemohol, nakoľko právna kvalifikácia zodpovedala zistenému skutkovému stavu.

Napokon samotný obvinený v dôvodoch svojho odvolania celú trestnú činnosť priznal a oľutoval, čo spravil.

K námietkam obvineného ohľadom uloženého trestu treba uviesť, že dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod. (Tpj 46/2010).

Obvinený by si mal zároveň uvedomiť, že mu bol ukladaný súhrnný trest a teda uložený trest v tomto

konaní zahrňuje aj skôr uložený 30 mesačný trest odňatia slobody.

Dovolací súd nezistil ani porušenie práva obvineného na obhajobu. Skutočnosť, že po vyhlásení rozsudku obvinený namietal nesprávnu taktiku obhajoby, nakoľko očakával miernejší trest, nenapĺňa dovolací dôvod pod písm. c) § 371 ods. 1 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i), h), c) Tr. por., preto najvyšší súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Q. T. podľa § 382 písm. c) Tr. por. jednomyselne odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.